ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 35
1960
75 Krş.

ZAFER BAYRAMI

Sükrü Kız

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

47

ÇABUK KELLESİNİ UÇURUN BUNUN.. NÖBETÇİLERE GÖZLERİNİ DÖRT AÇMALARINI SÖYLEYİN !..

ONLARI MAĞARADAN KAÇIRMIŞ AMA, NASIL OLSA ADADAN UZAKLAŞAMAZLAR REİS.

GÜN YAVAŞ YAVAŞ AĞARMAĞA BAŞLAMIŞTI. HIZIR'LA ARKADAŞLARI İHTİYARIN GÖSTERDİĞİ YERDEN BİNBİR GÜÇLÜKLE GEÇTİKTEN SONRA, BAŞKA BİR MAĞARAYA ÇIKTILAR.. BURADADENİZİN SESİ VE KOKUSU DUYULUYORDU SULARIN ORTASINDA DA, BİNBİR EMEKLE MEYDANA GETİRİLMİŞ, İÇİ YİYECEKLE DOLU, HAREKETE HAZIR KÜÇÜK BİR YELKENLİ DURUYORDU...

BİR MUCİZE BU ÇOCUKLAR

TERTİBAT ALINDI ADADAN KUŞ BİLE UÇAMAZ ARTIK DOSTUM

SİZİN HİZMETİ. NİZDE OLMAKLA ŞEREF DUYUYORUM. SABAHLEYİN HERTARAFI GEZDİM.. DOĞRUSU MÜKEMMEL YER SEÇMİŞSİNİZ REİS.

KORSANLAR BİR YANDAN BİZİM KAHRAMANLARI KAÇIRMAMAĞA ÇALIŞIRLARKEN, DİĞER YANDAN DA ESKİ GEMİLERİNİ ONARMAĞA KOYULMUŞLARDI.. İŞTE BU ESNADA İKİ KORSAN KONUŞUYORLARDI:

CİĞEROELEN FRANSA SAHİLLERİNE GİDECEĞİMİZİ SÖYLEDİ ORADA İYİ VOLİ VURURUZ HERHALDE..

ONA GÜVEN OLMAZ OĞUL.. BUNCA YIL KENDİNE HİZMET EDENLERİ DEĞİL DE BİR ÇOCUĞU MUAVİN SEÇTİ !

DEVAMI VAR

ZAFER BAYRAMI

Atatürk'ün şu sözü daima aklınızda kalmalıdır: "Büyük kararlar vermek kâfi değildir, bu kararı tatbik edebilmek lâzımdır." İşte Milletçe ileri, daima ileri gidebilmenin sırrı bu cümlede saklıdır.

İçinde bulunduğumuz Ağustos ayının en önemli olayı İstiklâl Savaşı'mızın bir harikası olan 26 - 30 Ağustos Başkumandanlık Meydan Muharebesi'dir. Bu meydan muharebesini her 30 Ağustos'ta Milletçe kutluyoruz. Size, çok iyi bildiğiniz bu muharebenin hikâyesini anlatmıyacak sadece değerini belirtmeğe çalışacağım.

Sevgili çocuklar, Başkumandanlık Meydan Muharebesi, harp san'atının en son ve harika bir eseridir. Ebedî Şef Atatürk tarafından idare edilen Kahraman Türk Ordusu düşmanı yurttan atacak son darbeyi bu muharebede vurmuştur. Başkumandanlık muharebesi ruhun maddeye, azın, çoğa, harp dehasının malzemeye ve tekniğe galip gelişinin mükemmel bir örneğidir. Birinci ve İkinci Dünya Harpleri sırasında milyonlarca insan ve malzeme yığınları içinde böyle br muharebeye şahit olunmamıştır. Tarihte bile bu kadar tesirli ve kati bir sonuç veren başka bir muharebeye şahit olunmaz. Mehmetçik, vatanını elinden almak isteyen düşmanının üstüne can havliyle atılmış bir anda onları perişan bir hale getirmişti.

Başkumandanlık Meydan Muharebesi, Atatürk tarafından idare edilmiş, Türk milletinin kadın, erkek ve çocuklarının efsanevî gayret, kahramanlığıyla kazanılmıştır. İşte bu hususu Ebedî Şefimizin kendi sözlerinde de buluyoruz: "Büyük işler, mühim teşebbüsler ancak müşterek mesai ile kabili temindir."

Ve işte Atatürk en kıymetli ev örnek bir ferdi olarak kahraman ordumuzun ne büyük bir değer taşıdığını şu sözleriyle anlatmak istemiştir: "Sahibimiz olan Türk Milleti İstiklâlinden emin olmakta haklıdır."

Bütün Türk kahramanlarını şahsında temsil eden Atatürk'ü hayatımızın hen anında olduğu kadar 30 Ağustos Zafer Bayramı vesilesiyle sevgi ve minnetle anmalıyız. Bugün hür bir milletsek, vatanımız mübarek toprakları üstünde dilediğimiz şekilde yaşama hakkına sahipsek bu Atatürk'ün dehâsıyla, onun Türk Milletine karşı duyduğu büyük iman ve itimatla mümkün olmustur. O'nun, Türk çocuklarına olan inancı büyüktü. Sizlerin vatanı her gün daha iyi bir geleceğe hazırlamak için bütün gücünüzle çalıştığınıza inanıyordu. Onun için de bu aziz vatanı sizlere emanet etti. Gerektiği zaman onu kanınızın son damlasına kadar korumanızı istedi.

Bu münasebetle gene Büyük Atatürk'ün bir sözünün daima aklınızda kalmasını dilerim: "Büyük kararlar vermek kâfi değildir, bu kararı tatbik edebilmek lâzımdır."

İşte Milletçe ileri, daima ileri gidebilmenin sırrı bu cümlede saklıdır.

ÖZAY SUNAR

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

30 Ağustosu Anarken...

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Mutlu bir haftah içindeyiz. «30 Ağustos» zaferinin bir yıldönümünü daha kutluyoruz. O 30 Ağustos ki, Büyük Atatürk'ün deyişiyle, «Türk süngüsünün zaferi karşısında düşmanın hezimeti öylesine büyüktü ki, güneş bu faciayı görmemek ve âleme göstermemek için, o gün batmakta biraz daha fazla acele etmişti.»

27 Ağustos 1922 tarihinde giriştiği taarruzla Afyon'u alan kahraman Türk Ordusu, düşman kuvvetlerini 30 Ağustos'ta Dumlupınar'da çevirmiş ve altederek önüne katmıştı. Bundan sonra Ata'nın emri, «Ordular, ilk hefiniz Akdenizdir, ileri!» olacaktı. Ve Türk tarihinde devir açan günlerin en parlağına erişlecekti.

Şairler ne güzel mısralar kaleme almışar bu gün için...

Biri şöye başlıyor:

«30 Ağustos...
Ufukta bir duman var, bir toz...
Türk süvarisi yürüyor
Uzakta
Top sesleri homurdanmakta...»

Bir diğeri şöyle diyor:

«Ey isimsiz meçhul asker,
Ağustosun otuzunda
Kazandığın büyük zafer
Karşısında cihan titrer...»

27 MAYIS'LI 30 AĞUSTOS...

Bu seneki 30 Ağustos'un kıymeti, öncekilerden de büyük. Çünkü bu, 27 Mayıs İnkılâbından sonra kutladığımız ilk 30 Ağustos...

İkisi de, yiğit Türk Ordusunun eseri... İkisi de Türk'ün askerliğini, fakat askerliği yanında ölmez millet olduğunu bütün dünyaya anatan iki büyük âbide...

Siz Türk çocuklarına bu güzel günde düşen de, 30 Ağustos'u daha iyi anlamak, hele boş tatil günlerinizden faydalanarak bol bol okumak. Atatürk'ün ve meçhul askerlerin o günleri nasıl yoktan var ettiğini daha iyi öğrenmektir.

SAVAŞ FIKRALARI...

Size bu vesile ile bir iki savaş fıkrası sunarak neşenizi arttırmağa çalışayım.

Bir savaşta generaller toplanmış, düşmanın sayıca üstünlüğünden bahsediyorlardı:

— Şu kadar tümeni var... Bu kadar zırhlı tugayı var... Şu kadar tankı var.

Başkomutan geldi ve generallere:

— Biz buraya düşmanı saymağa gelmedik, dedi, yemeğe geldik.

YA SİZ?

Güzel bir kadın Napoleon'a:

— Haşmetmeap, demiş, bu kadar şan ve şeref kazandığınız halde, hâlâ savaşa giriyor, yeni zaferler kazanmak için çırpınıyorsunuz. Niçin?

Napoleon gülmüş:

— Ya siz hanımefendi? Bu kadar güzel olduğunuz halde, neden hâlâ allık, pudra kullanıyorsunuz?

At ve Seyis

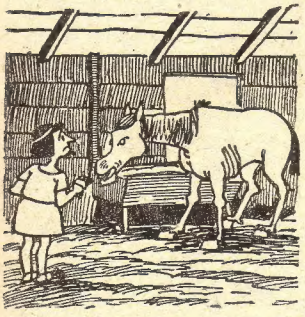

Hilekâr bir seyis bakımı kendisine emanet edilmiş bir atın yulafını muntazaman satıyor ve para kazanıyordu. Sonra da at formunda görünsün diye zavallı hayvanı sabahtan akşama kadar kaşağılıyordu. At zamanla bu bakımdan hoşlanmamağa başladı. Seyise:

— «Eğer benim sıhhatli olmamı istiyorsan, iki kat yiyecek ver, şimdikinin yarısı kadar da kaşağıla.»

YAPILAN BİR SAHTEKÂRLIK HİÇBİRŞEYLE SAKLANAMAZ.

Koyunlar ve Dikenli çalı

Şiddetli bir fırtınaya tutulan bir koyun sık bir çalılığa sığındı. Orada uzun bir zaman kaldılar. O kadar sıcacık ve rahattılar ki, çok geçmeden derin bir uykuya daldılar.

Siyah yağmur bulutları dağılmış, hafif bir rüzgâr çıkmıştı. Koyunun otlağa dönme zamanı gelmişti. Ama, heyhat! Dikenli bir çalı tüylerinin arasına o kadar sıkı bir şekilde girmişti ki, bir türlü kurtulamıyordu. Bu, çalılığın koyunu korumak için gösterdiği bir ceza idi.

YATAĞINI YAPAN İÇİNDE YATMALIDIR.

BÜYÜK TAARRUZ

26 Ağustos, sabahın saat beşi,
Kararan bahtımızın doğmaktadır güneşi!...
Kocatepe ufkundan yükseliyor bu güneş,
Muhteşem bir zaferi müjdeliyor bu güneş!...

Başlamak üzeredir şanlı, Büyük Taarruz,
O misli görülmemiş kanlı, Büyük Taarruz!...
Bir işâret bekliyor kahraman, çelik ordu,
Kurtaracak, mutlaka, düşmandan güzel yurdu!...

Şahlanmış piyâdeler, topçular, süvâriler;
O mübarek insanlar, o aziz havâriler!...
Coşturuyor ruhları atların kişnemesi,
Büyük, küçük her Türk'ün : "Yurt verilmez!" demesi!...

Bütün ihtişâmiyle dile gelmiş mâzimiz,
Târihin akışını durduracak "GAZİ" miz!...
"Sinan Paşa Ovası" görünmüyor dumandan,
Gürleyor bir top gibi o eşsiz BAŞKUMANDAN:

"Ölüm - dirim savaşı girdiğimiz bu savaş,
İnlesin nâramızla bu mukaddes toprak, taş!...
Vatanın harîminde düşmanı boğacağız,
İzmir ufuklarında gün gibi doğacağız!..."

Dinlerken bu gür sesi şaşkına döndü târih,
Kesildi çünkü her Türk bir Yavuz'la, bir Fâtih!...
Bakmadan Mehmetçikler zelzeleye, volkana,
"ALLAH ALLAH!" diyerek saldırdılar düşmana!...

Öyle bir vurdular ki kudurmuş itlere tos,
Süngülerin ucundan doğdu: 30 Ağustos!...
Mutludur artık millet, döken yok gözünden yaş,
Aziz şehitlerini unutma hiç arkadaş!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

İlkokul Grupunda 3cülüğü Kazanan

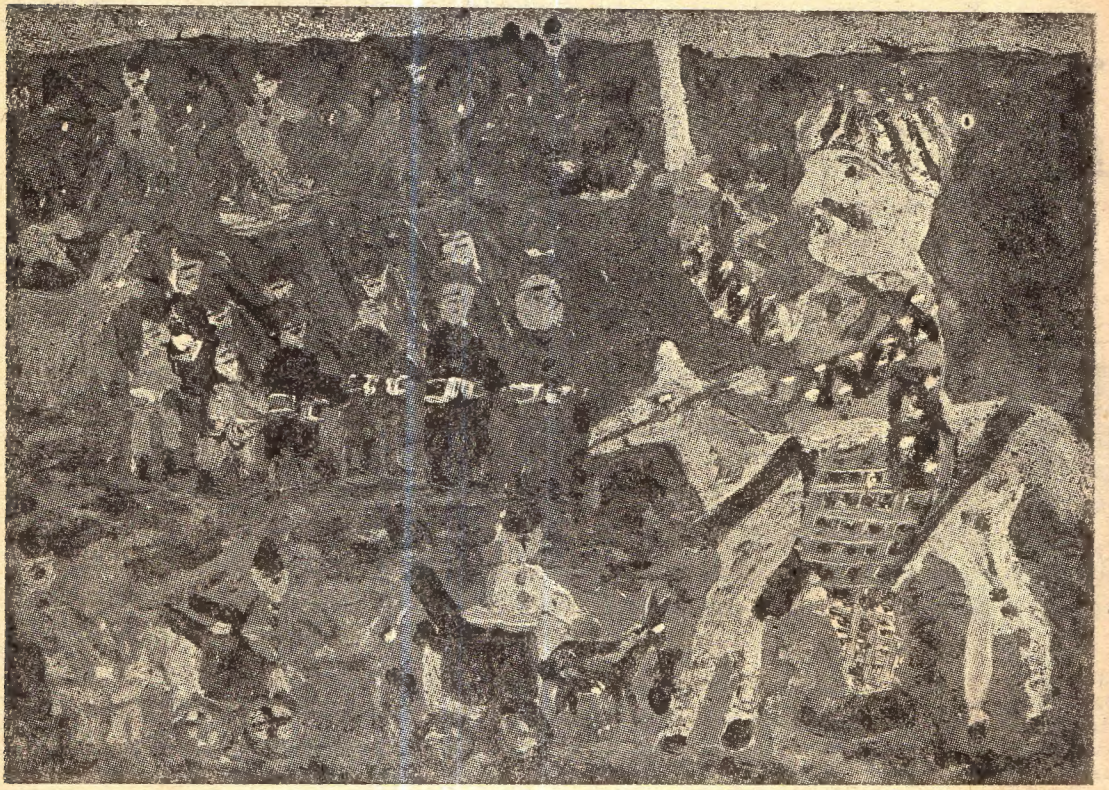

Güner KUTLU'nun «Yavuz Çaldıran'da» adlı tablosu.

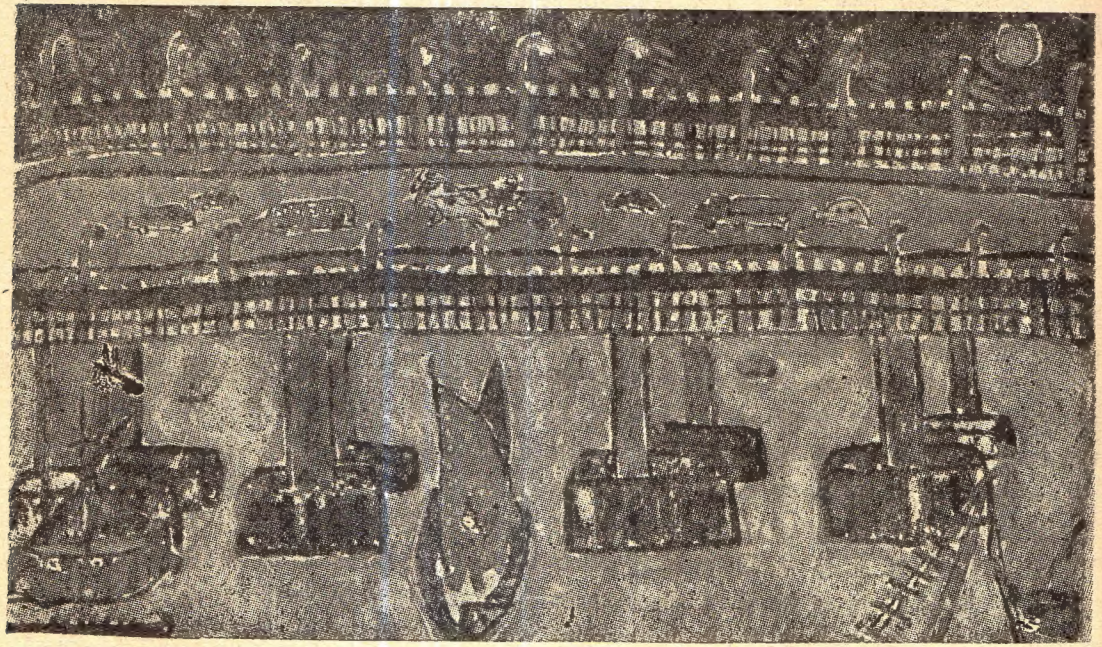

Bahattin BEKTAŞ'ın «Unkapanı Köprüsü» adlı tablosu.

Resimler

Adı : Güner KUTLU
Okulu : Çatalca, Ferhatpaşa İlkokulu, Sınıf: 5.
Başöğretmeni: Burhan KARAELMAS
Öğretmeni Nihat ERDEM.

Adı : Bahattin BEKTAŞ.
Okulu : Eminönü, Mimar Sinan İlkokulu Sınıf: 5/C.
Başöğretmeni: Remzi BARANTEL
Öğretmeni : Fahrünnisa PEHLİVAN

TARİH YAPRAKLARI

ABDÜLHAMİT II. NİN HÜKÜMDARLIĞI

Türkiyeye hürriyeti getireceğini vaadeden II. Abdülhamit Beşinci Murad'ın yerine Osmanlı hükümdarı olmuş ve 31 Ağustos 1876' da tahta çıkmıştı. Padişahlık devrinin son hükümdarı olan II. Hamit sözünde durmadı, yurdu istibdat idaresine soktu.

2. CİHAN SAVAŞI

1 Eylül 1939'da Hitler Almanyasının saldırmasiyle 2. Dünya Savaşı başladı ve milyonlarla insan kanı dökülmesine sebep oldu.

KURTARILAN ŞEHİR VE KASABALAR

3 Eylül 1922'de mağlûp edilen düşmanın elinden Eşme, Sındırgı, Emet, Bigadiç, Tavşanlı kasabalarımız kurtarıldı.

FRANSA CUMHURİYETİ

4 Eylül 1870'de Fransada ikinci defa cumhuriyet ilân edildi ve bu tarihten sonra krallık idaresine son verildi.

SIVAS KONGRESİ

4 Eylül 1919'da Mustafa Kemal Paşa Sivas Kongresini açmış ve memleketin her tarafından gelen mümessillerle yaptığı bu toplantıda Türkiyenin kurtarılması fikrini etraflıca anlatmıştı.

KURTARILAN ŞEHİRLERİMİZ

4 Eylül 1922 de kaçan düşmanın elinden Bozöyük, Alaşehir, Buldan, Kula, Söğüt kurtarılmış, bayrağımıza kavuşmuştu.

5 Eylül 1922'de Bilecek, Kandıra, Simav, Ödemiş, Demirci ve Salihli kasaba ve şehirlerimiz düşmandan kurtarılmıştı.

KANUNİ'NİN VEFATI

Osmanlı Padişahları içinde 46 sene gibi en uzun zaman padişahlık yapmış bulunan ve zamanında memleketi en geniş topraklara sahip etmiş olan Kanunî Sultan Süleyman 6 Eylül 1566'da hasta hasta gittiği harp meydanındaki çadırında ölmüştü.

KURTARILAN ŞEHİR VE KASABALAR

6 Eylül 1922'de Balıkesir, Söke, Soma, Akhisar, Tire, İnegöl, Yenişehir, Pazarcık şehir ve kasabalarımız düşmandan kurtarılmıştı.

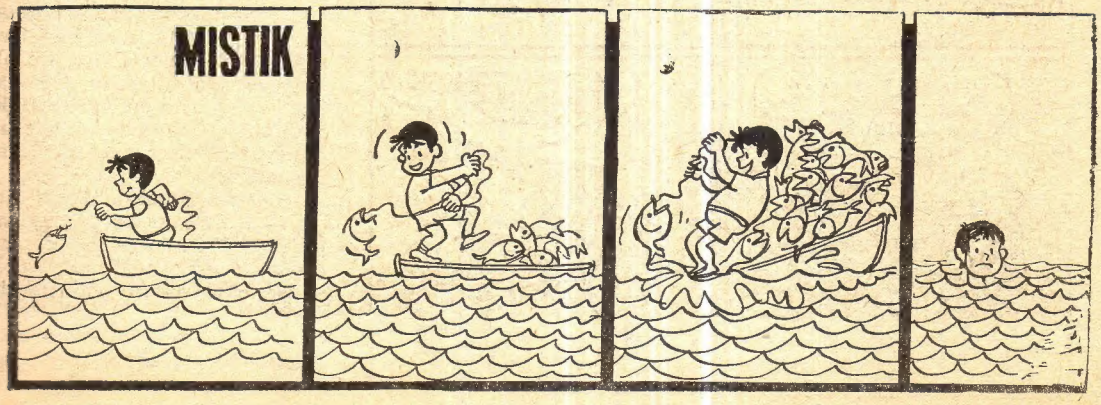

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 25 —

Mac başını önüne eğdi:

— «Var...» dedi. «Ama maalesef iyi bir haber değil bu...»

— «Ne oldu? Yoksa başına bir felâket mi geldi?»

— «Garip bir tecellisi varmış kızcağızın...»

— «Yani?»

— «Bugüne kadar görmediğim cinste bir hava otomobiline bindirilerek götürüldü. Sonra da yanılmıyorsam öldü!...»

— «Oldü mü?...»

Başkan müteessir olmuştu:

— «Geç kaldık demek...» diye tekrar söylendi...

Mac başını salladı:

— «Hayır fndim, gç kalmadık... Fakat aklımızın eremiyeceği şeylerle karşılaştığımız için oldu bütün bunlar...»

Sinirli üye tekrar ayağa fırladı:

— «Masallarla dolu lâflar. Yok akıl almıyacak şeyler cereyan etmiş, yok Miss Betty Maine ölmüş... Canım anlatsanıza olup biteni...»

Mac Cakson bu sinirli adama ters ters baktıktan sonra:

— «Uykusuzluk kafanıza vurmuş olmalı...» diye bağırdı. «Olen bir köpek bile olsa ben sizden faza üzülürdüm. Nerde kaldı ki, en iyi elemanlarımızdan ikisini birden kaybetmiş bulunuyoruz...»

Adam yerine oturdu. Başkan önündeki bardaktan üç yudum aldıktan sonra:

— «Sizi dinliyorum dostum...» dedi. «Kesmeden anlatınız lütfen olanları...»

— «Buradan çıktıktan sonra Miss Betty Maine, meşhur dedektif boksör Co'ya uğradı. Onunla anlaştı ve evine gitti. Kendisini adım adım takip ediyordum. Havayı biliyorsunuz... Ortada da şüpheli bir durum vardı. Gecenin onbirinde odasına çıkan merdivenleri tırmanarak sahanlığa geldim, buradan da çatı arasına giden basamaklara sırtımı dayadım. Bu durumda kimsenin beni görebilmesine imkân yoktu. Derken bahçe tarafındaki kapının açıldığını ve kıpkırmızı gözleri ile insanı dehşette bırakan, korkunç bir mahlûkun yukarı çıkmakta olduğunu farkettim... Kalbim duracak gibi olmuştu... Yürürken hiç ses çıkarmıyordu. Orada kimsenin olup olmadığına aldırış etmeden kapının önünde durdu. Sanki her tarafı plâstikten yapılmış gibiydi. Kafasında antenler vardı. İki ağızlıydı ve Boris Karlof'un Frankeştayn tipinden inanın ki çok daha korkunçtu... Bu esnada Miss Betty'in içerden seslendiğini duydum. Gelenin Co olduğunu zannediyordu. Fakat kapı açılınca, o da karşısındaki mahlûktan korkmuş olacak ki, elindeki atom tabancası ile ateş etti...»

Başkan heyecan içindeydi:

— «Tabii maske takmış, kıyafet değiştirmiş olan casusu derhal gebertti değil mi?»

Mac müteessir şu cevabı verdi:

— «Hayır Mister Burson... Adama birşey olmadı...»

— «Buna inanamam...»

— «İnanmak mecburiyetindesiniz, çünkü gerçek... Hakikatlara hayalmış gibi bakacak olursak, karşımıza tesadüfün çıkardığı bu konuda yeryüzü ve insanlık, gelecekteki bütün dâvaları kaybeder Mister Burson...»

— «Anlıyorum oğlum, anlıyorum... Devam edınız...»

— «Kendisine plastik adam diyebileceğim bu garip şahıs, ilk zaferi elde etmişti. Miss Betty nın elinden tabanca yere düştü. Kapı usulca kapandı. Hemen deliğe gözlerimi dayayıp içerisini gözlemeğe başladım. Daha önceden elektrikler sönmüş olduğu için, hiçbir şey göremiyordum. Yalnız canavarın gözlerinden çıkan ışıkla Doktor Betty Maine'yi görmem mümkün olabiliyordu. Epey konuştular. Ama konuşulanlardan bir tek kelime bile kulağıma gemedi maalesef...»

— «O derece yavaş mı konuşuyorlardı?»

— «Bilâkis, belki de çok bağırıyorlardı ama, Plâstik adamın elinde tuttuğu bir âlet onları duymama mani oluyordu. Seslerin bu âlet tarafından zaptedildiğini ve yalnız karşılıklı konuşan iki şahsın arasında kalmasını temin ettiğini zannediyorum...»

— «Çok önemli bir icat bu.»

— «Muhakkak...»

— «Sonra?»

— «Sonra Miss Betty, adamın teklifini kabul etmiş olacacak ki, onunla birlikte gitmeğe razı oldu...»

— «Yani cinayet odada işlenmedi...»

— Ortada bir cinayetin olup olmadığını bilmiyorum Mister Burson...»

— «Doktor Betty Maine'nin öldüğünü söylemiştiniz de...»

— «Öldüğünü değil, ölmüş olması ihtimalini söylemiştim.»

— «İşte bu iyi... devam. devam...»

— «Önümden geçip aşağıya indiler... Ha, bu arada Co da geldi. Kapıyı yumrukladı. Küfrederek çekip gitti. Onları uzaktan takip ediyordum. Müdahale etmenin yersiz olduğunu artık anlamıştım. Atom kurşunlarının dahi mağlûp edemediği bu adamı, ben yumruk veya başka bir silâhla da kolay kolay yenemezdim.!»

— «Haklısınız Mac...»

— «Bahçeye çıktılar... Dudaklarının hareket etmesinden, konuştuklarını anlıyordum. Çok önemli bir muhabere cereyan ediyordu aralarında... Nihayet ağaçların arasından geçip, eskiden atlar için hazırlanan yere geldiler. Ben ortada hiçbirşey göremiyordum. Fakat ikisinin de bir hedefe doğru gittikleri muhakkaktı. Peki benim göremediğimi Miss Betty nasıl görebiliyor? diye kendi kendime sorunca, adamın onun kolunu tutmuş olduğunu farkettim. Böylece her ikisi de ayni şeyleri görmeğe muktedir oluyorlardı. Modern ilimde, elektronik beynin de bu işi yapabildiği malûmunuzdur... Hatta ilerde, bu beynin bir parçası herhangi bir köre takıldığı anda, adam herşeyi eskisinden daha net ve daha iyi görebilecektir...»

(Devamı Gelecek Sayıda)

MERAKLA BEKLEDİĞİNİZ

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960 YAZLIĞI

Eylül'ün ilk Haftasında Çıkıyor

1960 YAZLIĞI BİR HÂRİKA OLDU

Şimdiden Bayilerinize Sipariş Ediniz

Kutsal Vazife

HİKÂYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Gecekondunun kapısından çıkarken kızına üzgün üzgün seslenmişti:

— Emine ben dispansere gidiyorum, sen kardeşine bak sakın dışarı çıkmayın.

Annesinin hastalığını her hafta dispansere gidip ilâç aldığını filim çektirdiğini biliyordu. Küçücük kalbinde öksüz kalmanın korkusunu belli edercesine mırıldandı:

— Güle güle anneciğim. Ben kardeşime bakarım bizi merak etme.

Annesinin dönmesini, her gelişinde iyi kalbli hemşirenin alattıklarını canı gibi sevdiği annesine nasıl muamele ettiğini dinlemek için sabırsızlıkla bekliyordu. Annesine gösterilen yakın alâkayı dinledikçe, o küçücük içli çocukluğunun zevklerinden mahrum kalmış bütün özençlerini kalbine gömmüş olan o tertemiz kalb sevinçle doluyordu.

Kardeşini oyalamaya çalışıyordu. Dışarıda köpeğin havladığını işitince yabancı birinin geldiğini anladı. Karabaş annesini tanırdı. Hemen dışarıya koştu. Kapının önünde durakalmıştı. Gelen annesiydi ama yanında hiç tanımadığı bir bayan vardı. İçinden: annemin: «Allah onun gönlüne göre versin. O kadar tatlı dilli o kadar iyi bir insan, nasıl anlatayım» diyerek anlattığı Münevver hemşire hanım bu mu? acaba diye düşünüyordu ki; Annesinin:

— Op bakayım hemşire teyzenin elini, demesiyle, küçücük elleri ile uzanan o şevkatli eli titreyen dudaklarına sonra anlına götürdü. Hemşire de onu kucaklamış, yanaklarından öpmüş, hemen oracıktaki eski mindere oturarak kendisini kucağına almış iki örgü halinde arkasında uzanan sarı saçlarını okşarken:

— Seni okula versek okur musun? Hemşire olmak ister misin? diye sormuştu.

Bazı günler annesi onu da çamaşır yıkadığı evlere götürürdü. Yolda giderken kendisi kadar kızların çanta ellerinde okula gittiklerini görür, özenir, bu özencini annesine babasına belli etmez içine atardı. Şimdi kendisine «Okula versek okur musun?» diye soruyorlardı. Küçücük göğsü inip kalkarken gözleri yaşarmış boğazına birşeyler tıkanmıştı. Titrek sesiyle:

— Okumaz olur muyum, hele hemşire olmayı o kadar istiyorum ki diyebilmişti.

Sözünü bitirir bitirmeğ boğazına takılan hıçkırıkları zaptedemiyerek ağlamaya başlamış sıcak gözyaşları tane tane yanaklarından akarken kesik kesik:

— Ne olur beni de hemşire yapın hemşire olmak istiyorum, demişti.

.....

Emine bu sene hemşire okulundan mezun olacaktı. Seneler biribirini kovalamış küçücük yaştanberi özendiği bu kutsal mesleğin sembolü olan beyaz kepi giymeği hak etmişti.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

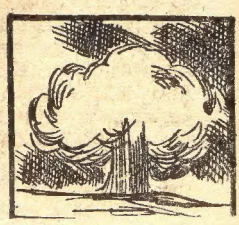

İstiklâl Marşımızı kim bestelemiştir?
1 — Zeki Bey mi?
2 — Zati Bey mi?
3 — Yekta Bey mi?

Sigara ile alınan zehir hangi zehirdir?
1 — Tein mi?
2 — Nikotin mi?
3 — Kafein mi?

Atom bombasında kullanılan madde nedir?
1 — Potasyum mu?
2 — Sodyum mu?
3 — Uranyum mu?

YILDIRIM KAPTAN

DÜŞMANA KARŞI

YILDIRIM KAPTAN ELEKTRUM GEZEGENİNDE BİR İLE DÜELLOYA TUTUŞUR 1960-35

..BÖLGEYİ, KİRSTEN'İN KAMPINI GÖSTEREYİM
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate
HALKTAN KORKUYOR
İŞTE, KİRSTEN VE ADAMLARININ KAMPI!
ŞEHRİN ELEKTRİKLERİNİ KESİP SALDIRABİLİR
ELLER YUKARI!
HAYDİ, KİRSTEN'İN YANINA GİDECEĞİZ ÇABUK!
?
35/2

AAAHH !..
HAYATIMI KURTARDIN
KENDİ HAYATIMI DA.. ETRAFI BİR KOLAÇAN EDELİM
KIRSTEN'İN KAMPINDA..
BECERİKSİZLER !. GRANDOLF LA BUR'U YOKEDEMEDİLER !
BU İŞİ SEN YAP SANA
SENİN İÇİN HER ŞEYİ YAPARIM.. BEN DÜNYALIYI OYALARKEN SALDIR !,
GEORGE TUSKY 3-1
İKİ TARAF İÇİNDE ARTIK MÜCADELE İYİCE KIZIŞACAĞA BENZİYORDU ...
BAK BİR TANK !
ŞEHİRE BUNLARLA SALDIRA CAKMIŞ !
ZIRHI NİÇİN İNCE
ELEKTRİKLİ SİLAHLAR ONA İŞLEMEZ
35/3

BUNLARDAN KORUNABİLMEK İÇİN ÇARE ARAMALIYIZ
SU SU NASIL FIŞKIRIYOR?
BASINCI KUVVETLİ
ŞEHİRDE İTFAİYE VAR MI?
BIRAK ŞU SAÇMALARI CANIM BİZE SİLÂH LÂZIM
?
ACABA YILDIRIM'IN GİZLİ BİR DÜŞÜNDÜĞÜ MÜ VAR
?
TAARRUZ ŞAFAKTA BAŞLAYACAK !
AYNI ANDA..
FİKRİN NEDİR YILDIRIM ?
ELEKTRİKTEN BAŞKA ŞEYLER DE VAR
HAFTAYA : "ILONA'NIN TEKLİFİ"
35/4

MEÇHUL DÜNYA

TEHAMMÜLÜMÜZ TÜKENİRKEN.....

MAKİNİN GEMİSİYLE GELDİĞİMİZ YOLDAN GÖTÜRÜYOR.

AZ KALDI... BOĞULUYORDUK!

ŞİMDİ YERALTI NEHİRİNDEYİZ.

SONRA...

GÖREMİYORUM!!

GÖZLERİM NE OLUYOR?!.

GÖZLERİMİZİ AÇINCA.....

TEKRAR MAKİNİN GEMİSİNE DÖNDÜK!

HİÇ GİTMEMİŞ GİBİYİM.

AYNI ANDA.....

HA HA HO HO HA HA

BU ACAYİP SES, MAKİNİN GÜLMESİNE BENZİYOR!..

EVET... EVET BİZİ İPNOTİZE ETTİ, ASLINDA GEMİDEN HİÇ AYRILMADIK.....

BENDE PETERS GİBİ GEMİDEN HİÇ AYRILMADIĞIMIZI ZANNEDİYORUM..

NE OLURSA OLSUN, BU SEFERKİ HEYECANLI MACERALARIMIZDAN BİRİYDİ...

35/5

SON

SANAT ESERLERİ ALIP SATMAKLA UĞRAŞAN MARTİN'İN BÜROSUNDA.

HAYIR. MÜTEESSİRİM. GETİRDİĞİM ROMA MEDENİYETİNE AİT ESERLER TEŞHİR EDİLMİŞTİR.

MARTİN'İN SEKRETERİ İÇERİ GİRER...

SEN KİMSİN? BEN KİMİM BURADA NE YAPIYORUZ?

NEYİNİZ VAR EFENDİM?

Hafıza Hırsızları

DERHAL BİR DOKTOR GETİRİLİR...

MARTİN KANSIZLIKTAN MUSTARİP. AKLI BİR PERDEYLE KAPANMIŞ...

DERHAL ORTAĞINA TELEFON EDEYİM.

ERTESİ AKŞAM ŞEHİR DIŞINDAKİ BİR MAĞARADA...

MARTİN'İN HASTALIĞINI DUYAR DUYMAZ GELDİM. SAKLADIĞIMIZ SANAT ESERLERİ DURUYOR...

BU SIRADA KORKUSUZ DÖRTLERİN YAKIN ARKADAŞLARINDAN JUNE ROBBINS, DENİZ UFUKLARI ŞİRKETİNE UĞRAR

BUNDAN SONRA DALIŞIMIZ HAKKINDAKİ İZAHATI MR. HİGGINS VERECEK!

BEN KİMİM YAHU? BURADA NE YAPIYORUM.

NE OLDU MR. HİGGINS? DOKTOR ÇAĞIRALIM

BEN DE TELEFON EDEYİM.

35/6

BÖYLECE KORKUSUZ DÖRTLER OLANLARI HABER ALIR VE DERHAL HAREKETE GEÇMEK ÜZERE HAZIRLANIRLAR...
HEMEN GELİYORUZ JÜNE!
ÇOK GEÇMEDEN...
BİR HAFTA İÇİNDE DÖRDÜNCÜ HASTALIK BU! HER BİRİNİN ARKASINDAN DA HIRSIZLIK VAKASI OLUYOR...
MR. HİGGINS'TAN NE İSTİYORLARDI?
HENÜZ ADINI AÇIKLADIĞIMIZ BİR YERDE DALİŞ YAPACAĞIZ. HAZİNE ÇIKARACAĞIZ DA...
TAMAM. ONU BİZ ÇIKARIRIZ. YERİNİ GÖSTERİN!
İŞTE ŞURADA.. TAM ALTI MİL AÇIKTA..
ÖĞRENECEĞİZ!
PEKİ BU HAFIZA KAYBETMEYLE HIRSIZLIĞIN NE ALÂKASI VAR?
AZ SONRA BİR MOTOR...
KORKUSUZ DÖRTLER GELİYOR. ATEŞ AÇIN!
İYİCE YAKLAŞALIM.
HAYDİ ARKADAŞLAR!
35/17

DÖRTLER TAM ZAFERE ERİŞİYORLARDI Kİ...
DURUN! BEN ONLARIN HAKLARINDAN GELİRİM!
IŞINLAR DÖRTLERİN ÜZERİNE ÇEVRİLİR
BEN KİMİM?
BEN NEYİM?
ADIM NEYDİ?
BURADA NE ARIYORUM.
ZARARSIZ HALE GELDİLER. MOTORLARINA KOYUN GİTSİNLER!
O SIRADA BAŞKA BİR MOTOR VAKA YERİNE YAKLAŞIYORDU.
ACABA NELER DÖNÜYOR ORADA?
ÇOCUKLARA HEMEN SÖYLİYEYİM. ELİ ÇANTALI BİR ADAM MAKİNEYLE İNSANLARIN HAFIZASINI ALIYORMUŞ...
DEVAMI VAR
35

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU «PEKİYİ» DERECE İLE BİTİRENLER

ORTAOKULDA «İFTİHAR» LİSTESİNE GİRENLER

Yusuf ERSEN ★ Uzunköprü Ortaokulu, 2/A, No: 94.

İLKOKULUN 1 — 4. SINIFLARINI «PEKİYİ» DERECE İLE GEÇENLER

Nadide AYGEN ★ Kaman, Işık İlkokulu, 3/A, No: 395.

Dilek SUALP ★ Ankara, Bahçelievler, İlkokulu 3/B, No: 101.

Asiye HEPŞEN ★ Zeytinburnu, Ziya Gökalp I. İlkok. S.2,

Duygu KANIK ★ Ankara, Namık Kemal İlkokulu, 2/A, No: 203.

Kadri HAZİNEDAR ★ Taşlıtarla, Mithatpaşa İlkok. 4/B, No: 775.

Sami AYTAÇ ★ Ankara, Namık Kemal İlkokulu, 3/B, No: 9.

Emine DEDE ★ Bakırköy, Kartaltepe İlkokulu, 3/B, No: 26.

Kâmuran ALTINAY ★ Ankara, Cumhuriyet İlkokulu, 3/C, No: 1026.

Sevil KARATAŞ ★ İzmir, Kahramanlar İlkokulu, 3/A, No: 310.

Meral GÜRSOY ★ Şişli, Kaptan Paşa İlkokulu, 2/A, No: 13.

İclâl KURAL ★ Aydınlık Evler İlkokulu Sınıf: 4.

İsmet MERİÇLİ ★ İst. Kâğıthaneköy İlkok. S: 5/A.

Taha İLHAN ★ Elâzığ, Murat İlkok. S: 5/A, No: 476.

Seyhan NACAR ★ İskenderun, İnönü Ok S:5, No: 1280.

Tuncay KAYA ★ Zeytinburnu Yeşiltepe O. 5/A, 468.

Mehmet ÇATIKKAŞ ★ Selâhattin Karakaşlı O. S:5, 138

Kemal ALPAYIM ★ Karşıyaka Cumhuriyet Ok. 5/B. 96

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Sevim, kızım o nasıl lâkırdı.

Kızın yüzüne iki damla yaş daha tekerlendi.

— Sen benim kalbime, benim kulaklarıma sor teyzeciğim, dedi.

Sustular. Cemile hanım uzaktan öksürerek odaya girdi. Besime teyze konuştu:

— Kızım, eğer benim de ağzımdan böyle bir söz çıktığını duydunsa geri kafalılığıma, taassubuma ver

— Estağfurullah teyzeciğim. Sizin kimse hakkında yerli yersiz bir söz söylediğiniz duyulmamıştır.

Besime teyze işi kısaca Cemile hanıma anlattı:

— Teyzesi, dedi. Sizin yanınızda sıkılır diye konuşamadım. Ahmedin halinde bir değişiklik var. Acaba Sevim hanımla bir ilgisi filân mı var diye sordum. Halbuki kızımız yemin ediyor

Kadın içini çekti:

— Olsa Sevim benden saklamaz, dedi. O öyle içinden pazarlıklı bir kız değil.

— Bu sözümüz burada kalsın Cemile hanım. Analık kolay değil.

— Merak etmeyin Besime hanım.

Besime teyze kapıya kadar kendisini indiren kızın iki yanağından öptü ve ağzından bir söz kaçırdı.

— O söylemez derdini. Keşke sen olsan kızım.

Kız da ağzından kaçırdı:

— Umitlendirme beni teyzeciğim. Beni ancak hastahane paklar.

— 15 —

Besime teyze onlardan biraz önce eve gelmişti. Kapının önünde bir otomobil durdu. Semahat hanım ağlamıştı. Fakat içinde bir rahatlık, bir sevinç vardı.

— Müjde teyzeciğim dâvayı kazandık. Mahkeme lehimize karar verdi. Ayten hanım da bunu kabul etti. Benden koridorda özür diledi. Zavallıyı yine ceza evine götürdüler.

Yemekte hep bu dâva konuşuldu. Iki gün sonra kadın yalnız başına gidip mahkeme ilâmını aldı. El konan paradan hissesine tamam yarım milyon lira düşen küçük mirasyediye annesi vasi tayin edilmişti. Bir iki gün içinde herşey halledilecek ve Semahat hanım oğlunu alıp İzmire gidecekti.

Besime teyze onu bir köşeye çekti:

— Kızım, Ahmedin nişanını yapalım da öyle gidiniz.

— Aman teyzeciğim ne söylüyorsunuz.

— Ben yetiştirdiğim evlâdımı kendi elimle yakamam.

— Peki ama o kız?

— Onunla konuştum. İç yüzü büsbütün başka. Çileli bir yavrucak. Kısa zamanda başımıza bukadar iş çıktı. Ağzımızın tadiyle ayrılalım.

— Teyzeciğim, o kadar heyecanlar içinde olduğumuz halde çok iyi günler geçirdiğim bu eve bir hatıra bırakmak isterim. Hemen kaşlarını çatma. Eğer Ahmet sokakta Ayhana sokakta rastlamasaydı o adam oğlumu ortadan kaldırırdı. Çocuğumu bana siz kazandırdınız. Küçük bir şükran hediyesi olsun kabul ediniz.

— Kızım, kendi kibrim yüzünden bukadar çocuğun kısmetini geri çeviremem. Ne istersen yap.

Ertesi gün Semahat hanım bankadan on bin lira almış ve Besime teyzeye teslim etmişti. Kadın hiç itiraz etmedi. Boynuna sarıldı:

— Böyle bir yardım beklemiyordum kızım, dedi. Sana çok teşekkür ederim.

Ahmet yine içinden küskün işine gidip geliyordu. Besime teyze anahtar deliğine gözünü uydurup onun açık ve karanlık pencerenin önünde ağladığını anladığı gibi, kulağını uydurduğu zaman da:

— Iğneci kız, diye söylendiğini duymuştu.

O pazar canının sıkıntısını defetmek için kırlara, Boğaza gitmeğe karar veren Ahmet so-

Ahmet korkulu bir rüya görüyormuş gibi sıkılıyordu.

keğa çıkmağa hazırlanırken teyze seslenmişti:

— Oğlum, misafir gelecek bugün. Semahat hanım da bir dahaki pazara İzmirde olacak. Biraz bize yardım et evlâdım.

Ahmet kimlerin geleceğini sormadı bile. Fakat yemek odasında iki masa birden birleştiriliyor, üstüne tertemiz bir örtü çekiliyor, tabaklar sıra sıra diziliyor, Remziye yanakları al al olmuş, Semahat hanımla beraber tatlısından tuzlusuna kadar yemek pişiriyordu.

Ahmet kimseye görünmeden kaçmadığına yanarak onlara yardıma başladı. Öğle yememeğine yakın Besime teyze:

— Tam on ikide gelecekler-di, dedi. Haydi giyinin çocuklar. Ahmet, yavrum, sen de yabanlık elbiseni giy.

Bundan daha sıkıcı birşey olamazdı. Kapının zili çalındığı zaman Ahmet de misafir karşılamağa memur edilmişti. Besime hanım:

— Buyursunlar, diyor, sıra ile Cemile hanımla öpüşüyor, Sıtkı beyin elini sıkıyor sonra, evet sonra içeriye giren Sevime sarılıyor, iki yanağından birden öpüyordu.

Bu sırada Remziye Ahmedi dürtmüş:

— Ağabey, aklını başına al, demişti.

Sıtkı Bey, Cemile hanım, sonra Sevim Ahmede el uzattılar. Kız ona ayrıca gülümsedi. Gözlerinin içine baktı. Bu gözlerde kendisine ait bir mahzunluk arıyordu.

Misafirler sokak üstündeki odaya alınmıştı. Sıra sıra oturmuşlar hal hatır soruyorlardı. Herkes bu işi gördükten ve misafirler birer soluk aldıktan sonra Besime teyze başını Ahmede çevirdi:

— Oğum, dedi. Ben senden habersiz bir işler yaptım. Seni çeşmenin üstündeki eve küskün yaşatmak istemedim. Bu işin senin için de Sevim kızımız için de hayırlı olacağına şüphem yok. Bizler varız ama ne de olsa siz anasız babasız çocuklarsınız. İnşallah birbirinizi incitmezsiniz. Sevimin mecburî hizmeti iki ay sonra bitiyormuş. Şimdilik bi znişanımızı yapalım da Allah tamamına erdirsin. Buyurun Beyefendi.

Sıtkı Bey cebinden yüzükleri çıkarttı. Ahmet korkulu bir rüya görüyormuş gibi sıkılıyor, yüzü bir genç kız yüzü gibi renkten renge giriyordu. Onlara yüzük takılırken bütün çocuklar içeriye dolmuştu. Boy boy, sıra sıra dizilmiş, gülümsüyorlardı.

Büyüklerin hepsinin gözleri yaşlıydı. Nihayet onları yan yana oturmağa mecbur ettiler. Doğrusu çok güzel kızdı Sevim. Ahmet ona kapılmakta haklıydı. Kız pek neşeli ve dilliydi. Sevincini belli ediyor:

— Teyzeciğim, yanış birşey yapmıyalım, diyordu.

Besime teyze:

— Merak etme kızım dilimiz susar ama kalbimiz konuşur, dedi. Haydi şimdi yemeğe. Şerbetimizi sonra içeriz.

Çocuklar, büyükler yerlerini aldı. Besime teyze:

— Hafız, oğlum, dedi. Bakalım bu yemek duası için gönlünden ne kopacak.

Bütün çocuklar ellerini açtı. Büyükler de öyle yaptılar. Mustafa gözlerini yarı kapattı. Başını bir tarafa çarpıttı:

— Allah, Allah maşallah, dedi. Bir yastıkta ihtiyar olsunlar inşallah!...

S O N

KISSADAN HİSSE

YILIŞIK KADIN

Vaktiyle, bir kadın, zamanın bilgili kişilerinden olan, ak saçlı, ak sakallı Yahya Efendiye sık sık giderdi. Ona durmadan birşeyler sorardı... Hem de ipe-sapa gelmeyecek şeyler...

Herkese iyilik etmesini seven, hiç kimsenin kalbini kırmayan Yahya efendinin birgün artık canına tak demişti. Ne olursa olsun kadından yakasını kurtarmanın çarelerini aramaya başladı... Tam böyle düşünürken, bizim yılışık kadın, yine Yahya efendinin kapısını çaldı... O yılışık edasıyla:

— «Kuzum Yahya efendi,» dedi. «Sana yine danışmaya geldim... Bizim büyük oğlan var ya, küçüğü ile hiç geçinemiyor... Hatta ona 'Seni öldüreceğim,' bile diyor... Ne olur buna bir çare buluver... Meselâ bir muska filân yaz»

— «Hanım ben muska yazmasını ne bilirim... Sen var evine git... Onları biribirlerine sevdirmeye bak...»

— «Yoo!... Sen herşeyi bilirsin Yahya efend.... Hadi eline divitini al da yaz muskanı... Yoksa büyü koğlum küçüğünü öldürecek...»

Kadının bu yılışıklığı, bardağı taşıran son damla oldu... Yahya efendi, hiddetle kadına şöyle cevap verdi:

— «Öldürürse öldürsün, n'olur yani... Öldürürse, onu da öldürürler... İki oğlun ölünce, sen de kahrından ölürsün... Fakat hiç zannetmiyorum ki felek okadar lütufkâr olsun... Her üçünüzü öldürüp de beni elinizden kurtarsın..»

Bir insanın üzerine fazla düşmek hiç de iyi değildir... Zira her insan sabırlı olmaz... Sabırlı olsa bile bunun da bir hududu vardır ...

YENİ ROMANIMIZ

ÖKSÜZ MURAT

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Romanlarını zevkle takip ettiğiniz arkadaşımız KEMALETTİN TUĞCU'nun bu son eserini büyük bir ilgi ile okuyacaksınız.

GELECEK SAYIDA BAŞLIYORUZ

Dünyanın 4 Köşesinden

Aramızda ne kadar hayvan çeşidi vardır?

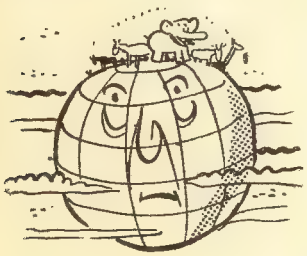

İsveç'li tabiat bilgini Karl von Linne, 1758 yılında takriben 4200 hayvan çeşidi tesbit etmişti. Yüzyıl sonra, tesbit edilen türlerin sayısı 80,000 e, 1881 de ise 310,000 e çıktı. Bugün ise bilinen hayvan türleri milyonu bulmaktadır. Bunların içinde aslan payı, 600,000 le böceklerdedir. Omurgasız hayvan gruplarının tayini gayet zordur. Omurgalılarda aşağıdaki sayılar tesbit edilmiştir: Memeli hayvanar 7000 tür, kuşlar 20,000 tür, balıklar, 12,000 — 20,000 tür, hem karada hem suda yaşıyanlar 14 000 tür, sürüngenler 4000 tür. Ayrıca, 1000,000 nesli tükenmiş hayvan türü bilinmektedir.

Adı karanfil olan bahar nedir ve vatanı neresidir?

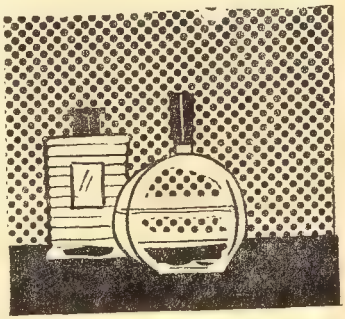

Karanfil baharı, Afrika'nın, Asya'nın ve Güney Amerika'nın tropikal sahil bölgelerinde yetişen ve daima yeşil kalan karanfil ağacının kurutulmuş çiçek goncalarıdır. Bunların en iyi cinsi, Moluk Adalarında ve Doğu Hindistan'da elde edilir. Çiçek açmalarından önce, açık kırmızımtırak renkteki goncalar kesilir ve pelmiye yapraklarıyla kızgın güneş ışığından korunarak kurutulur. Bu ameliye esnasında karanfiller kahverengileşir. Terkiplerindeki yüzde 15 - 20 nisbetindeki karanfil yağı, baharın değerinin ölçüsüdür. Bu yağ, endüstride, çeşitli içkilere koku vermede ve bazı güzellik müstahzarlarında (meselâ, Amerika'da imâl edilen bazı traş losyonlarında) kullanılır.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Olimpiyatlarda Madalyaları Paylaşanlar

17 ncisi yapılmakta olan olimpiyat oyunlarında binlerce sporcu iyi mücadele etmek ve memleketinin bayrağını şeref direğine çektirmek için çalışıyorlar. Sporun çeşitli kollarında şampiyonluklar paylaşılmakta.

Olimpiyat oyunlarında bu güne kadar görülen bir özellik var; ekseriya, aynı spor kolunda hep aynı milletin sporcuları şampiyon çıkıyorlar; şampiyonlukları sanki tekellerine almışlar.

Dünyada belirli bir spor kolunda en iyi, en kuvvetli dereceye yükselmiş ve olimpiyat oyunlarında şampiyonlukları tekellerine almış olan memleketlerin başlıcaları şunlardır:

Serbest güreş: Türkler, sonra Ruslar, sonra İsveç.

Greko-romen güreş: Ruslar, Türkler, İsveç.

Atletizm: sür'at koşuları, engelli koşular, yüksek ve uzun atlama gülle: Amerika (ilimpiyat oyunlarında daima Amerikalılar atletizmin bu kısmında altın madalyaları almışlardır.) Uzun mesafe koşularında ise Amerikalılar pek varlık gösterememiş, Finlandiya, İsveç, Norveç gibi Kuzey memleketleri ile Macar, Çek, Rus, sporcuları şampiyon olmuşlardır. Hele 1948 olimpiyatlarına kadar 5000, 10.000 metre yarışlarını hep Finlandiyalılar alırlardı. İlk defa olarak 1948 de 5000 metreyi Belçikalı Reiff, 10.000 metreyi de Çek Zatopek kazandı. Ondan sonra bu mesafelerde Kuzeyliler yarış kazanamadılar.

Yüzmeler: Amerikalılarla Avustralyalılar ve Japonlar şampiyonlukları paylaşırlar. İki olimpiyattır Avustralyanın yetiştirdiği 16-17 yaşlarındaki yüzücüler şampiyonlukları toplayıp duruyorlar.

Basketbol: Amerika.

Boks: Amerika, İtalya, Macaristan.

Jimnastik: Macaristan, İsveç, Almanya.

Halter: Amerika, Rusya.

Çimende Hokey: Hindistan, Pakistan.

Bisiklet: İtalya, Fransa.

Binicilik: Portekiz, Arjantin, Fransa.

Eskrim: Macaristan, İtalya.

Bir kadın için ikiz veya üçüz doğurma ihtimali kaçta kaçtır?

Sigorta şirketlerinin yaptıkları istatistiklere bakılırsa, 92 doğumdan ancak birinde ikiz, 9400 doğumdan birinde üçüz doğmaktadır.

Makyaj devrimizin bir icadı mıdır, yoksa insanlar eski çağlarda da güzelleşmek için bu gibi tedbirlere başvuruyorlar mıydı?

Eski mezarlarda yapılan araştırmalar, insanların taş devrinde dahi güzelleşmek için bazı şeyler yaptıklarını ortaya koymuştur. Meselâ, dinî törenlerde veya sırf güzel görünmek için kırmızı kilden faydalanırlardı. Eski Mısır'lı'larla Babil'lilerde makyaj san'atı ilk zirvesine ulaştı. Ayna tarak, cımbız, göz kalemi gibi makyaj vasıtaları bize o devirden kalmadır. O devirde, kirpiklerle kaşların boyanması, tırnakların cilâlanması, göz kapakların boyalarla gölgelendirilmesi, kadın güzel'iğinde önemli bir rol oynuyordu. Yunanlılarla Roma'lılar sonradan bu eski miletlerin güzellik reçetelerini alarak tekâmül ettirdiler. Roma ordularının seferleri vasıtasiyle makiyaj Kuzey Avrupa'ya da yayıdı ve bir müddet sonra yeni merkezi Paris oldu. Almanya'da ise makyaj daima çoğunluğun itirazıyla karşılaşmıştır.

Meral GASPIRALI

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

Malazgirt Meydan Savaşı

Kardeşlerim... Türklerin Anadoluya yerleşmelerine ve bu verimli toprakları anayurt edinmelerine sebep olan Alp Aslan'dır. Alp Aslan, Selçuk hükümdarlarının ikincisi ve en büyüğüdür. Babası, Davut Bey, Horasan valisi idi. O ölünce Alp Aslan vali oldu. İki yıl sonra amcası Tuğrul Bey de öldü. Ölürken yerine Alp Aslan'ın geçmesini istemişti. Alp Aslan hükümdar olunca akrabasından kendisine karşı gelenlerle savaştı. Fakat onları öldürmedi. Affetti.

1064 yılında atası Selçuk'un mezarını ziyaret için Ceyhun'a gitmişti. Buhara ve Harzem taraflarını ele geçirdi. Bir yıl sonra, sıra ile Gürcistan, Kafkasya taraflarını, Musul, Halep ve Diyarbakır'ı aldı. Sonra Anadoluya dönerek Kayseri ve Sıvası ele geçirdi.

O çağlarda, Zizans Rum İmparatorluğu tahtında Odoksiya isminde bir kadın bulunuyordu. Bu kadın Alp Aslan'ın memleketini ele geçirmesinden korkarak Diyopenes Romanos adında birisini beraber hükümdarlık yapmak için yanına aldı. Romanos yüz elli bine yakın askerle Alp Aslan'ın üzerine yürüdü. Alp Alsan kumandasındaki elli bin kişilik ordu ile Diyojenes'i karşıladı. İşte 1071 yılında (Şimdi Muş ilinin bir ilçesi olan) Malazgirt ovasında Ağustos ayının 26 sında, askerlik tarihinin en büyük meydan savaşlarından birisi yapıldı.

Alp Aslan'ın düşman ordusunun yarısından bile az olan askerleri düşmanı yenerek Kral Romanos esir oldu. Bizans ordusu dağılmış ve kaçmıştı. Büyük Türk hükümdarı Alp Aslan Diyojenes'e esir muamelesi yapmadı. Onunla bir anlaşma imzaladıktan sonra Diyojenes'i memleketine yolladı. Fakat o sırada Bizans tahtına Yedinci Mişel geçmişti. Bu yüzden Diyojenes'le yapılan anlaşma hükümsüz kaldı. Ama bu Malazgirt Meydan Savaşı sayesindedir ki Alp Aslan Türklere Anadolunun doğu taraflarını yur tolarak kazandırmış ve bu büyük milletin Anadoluya yerleşmesine sebep olmuştu.

Yabancı milletlerin tarihlerinde bile saygı ile anılan Alp Aslan çok akıllı, idareli bir insandı. Zamanında bilginleri korumuş, iyi devlet adamları yetiştirmiş ve herkesi kendinden memnun bırakmıştır.

Alp Aslan, 1072 yılında Kafkas tarafına geçmiş, bir kalenin muhafızı olan Yusuf Harzemin'in bir suçu yüzünden cezalandırılması emrini verirken, bu adam tarafından hançerle yaralanmış, 34 gün sonra da ölmüştür. Öldüğü zaman bu büyük Türk askeri daha 43 yaşında idi.

Ali Cülmüt SOYCAN

AFERİN

— Aferin oğlum, gözüme çok girdin, hendeğe düşen kardeşini kurtarmışsın...

— Nasıl kurtarmam, bilyelerim onun cebinde idi

BUYUYUNCE

Evde bir sürü misafir vardı. Küçük Aylâya birçok sualler soruyor, eğleniyorlardı.

Bir bayan sordu:

— Aylâ büyüyünce ne olacaksın?

— Nine olacağım.

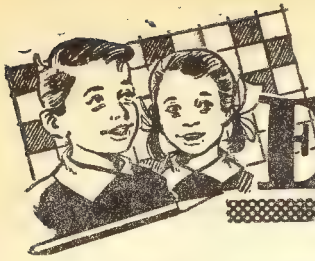

Eğlence BİLMECE BULMACA

ÖDER Mİ?

Bir adam lokantaya girdi. Her istediği yemekten yedi...

Garson para pusulasını getirince:

— Bukadar param yok!... dedi.

— Hesabı ödemezsen müdürü buraya çağırırım! dedi.

— Çağırırsanız o, öder mi acaba?...

HEDİYELER

Çetinin annesi:

— Yılbaşı hediyesi olarak sana, iyi bir çocuğun istiyebileceği hediyelerin listesini yazdım. Bak bakalım hangisini istersin?

— Anneciğim bunları istemiyorum. Lûtfen bana, kötü bir çocuğun seçeceği hediyelerin yazılı olduğu liste yok mu?

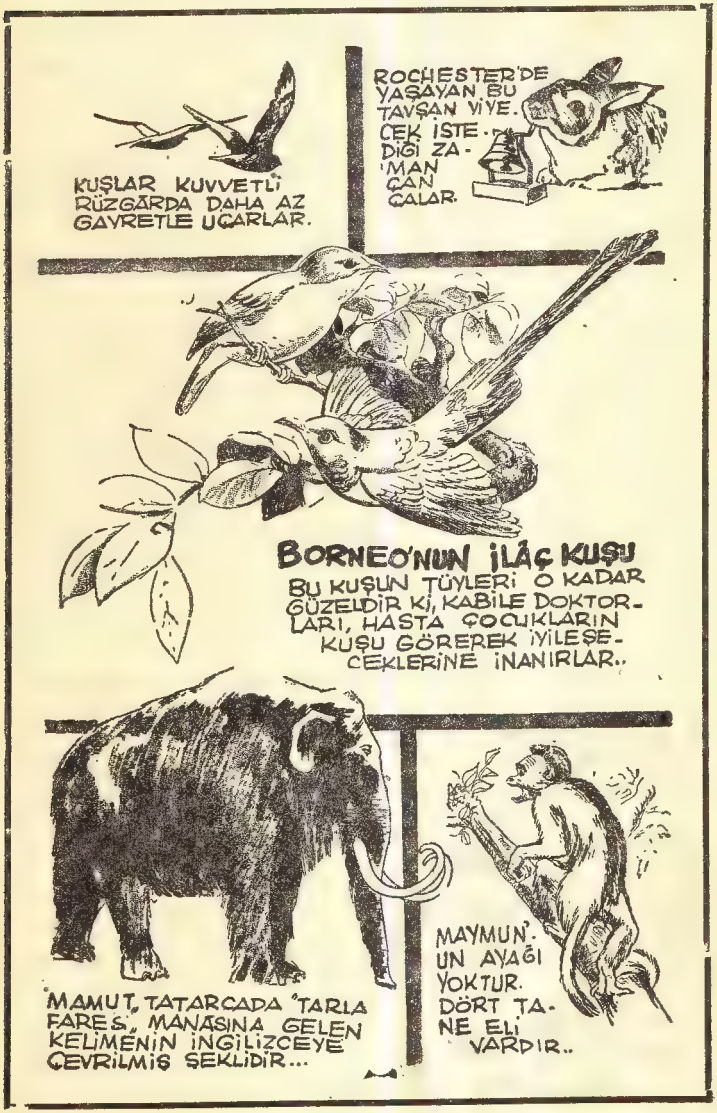

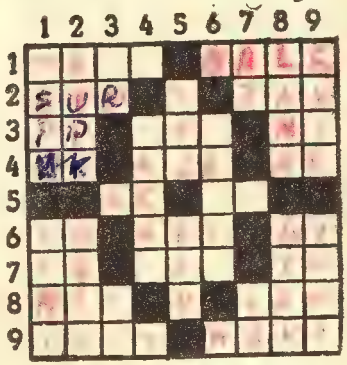

Soldan sağa doğru:

1 — Sayı, taştan büyük duvar. 2 — Anadolunun en eski ahalisinden biri kumar aleti. 3 — Tersi halatın incesidir, bir yemiş, bir soru eki. 4 — Yama, üye, beyaz. 5 — Yaylâ atılır, bir nota. 6 — İçilir, bayağı, dünyanın uydusu. 7 — Yapılacak şey, dolu, bir emir. 8 — Atın ayağına çakılır, kilisede bulunur. 9 — Beraber doğmuş, asker elbisesinin rengi.

Yukarıdan aşağı doğru:

1 — Alçak dağ tepsi. 2 — Eli ayağı çabuk, erkek hizmetçi. 3 — Bir ek, başka bir ek. 4 — Kesme aleti. 5 — Yemeğe tad verir, kışın olur. 6 — Eziyet eden. 7 — Çok değil, sonuna Y gelirse sabahları içilen olur. 8 — Bir hayvan, yürüme organı. 9 — Bir yemiş, eski değil.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	T	A	N	E	■	K	A	L	E
2	E	T	İ	■	T	■	Z	A	R
3	P	İ	■	M	U	Z	■	M	İ
4	E	K	■	A	Z	A	■	A	K
5	■	■	O	K	■	L	A	■	■
6	Ş	U	■	A	D	İ	■	A	Y
7	İ	Ş	■	Ş	O	M	■	Y	E
8	N	A	L	■	N	■	Ç	A	N
9	İ	K	İ	Z	■	H	A	K	I

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

NE VAKİT ÖDEYECEK?!...

Muharrirdi. Burnundan ter damlayıncaya kadar yazıyor, aldığı birkaç kuruşla yaşamağa çalışıyordu. Bir pansiyonda oturuyordu. Iki ay kira veremedi. Pansiyon sahibi kızdı.

— Bayım, dedi. Bugün üçüncü aya bastı. Bundan fazla bekliyemem. Parayı ne vakit vereceksin?

Muharrir elinde kalem önündeki kâğıtların içine gömülmüştü. Başını kaldırdı:

— Hiç merak etmeyin! dedi. Birkaç gündür kafamın bütün kudretini sarfederek mevzu düşünüyorum. Mevzuu bulunca hiç vakit kaybetmeden yazmağa başlıyacağım. Bitirince götürecek yer hazır. Oraya götüreceğim. Gazete müdürüne vereceğim. Okuyacak. Beğenirse kabul edecek. Basıldıktan sonra, parasını hemen gönderecek. O zaman ben de borcumu ödeyeceğim!

MIRASINA KONMUŞ!

Cezaevinde bir mahkûmla konuşuyordu. Merak edip sordu

— Ne yaptın da buraya girdin?

— Yolda bir adam gördüm. Yanına yaklaştım. «Saatinizi verir misiniz?» dedim. Vermedi. Tekrar sordum. Yine aldırmadı. Üçüncü defa yine sordum. «Bu sonuncusu,» dedim. saati verecek misin?»

— O zaman çıkarıp verdi, değil mi?

— Hayır, vermedi.

— Ya nasıl aldın?

— Gayet basit! Mirasına kondum!

DORT ÇİKOLATA

— Sana sabah, öğle, akşam üçer çikolata versem akşama kaç çikolatan olur?

— Yalnız öğlede dört çikolata kâfi anneciğim. Fazla yiyemem dokunur.

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

10. sayfadaki soruların doğru cevapları :

1 — İstiklâl Marşımızı bestelemiş olan sanatkâr Zeki Beydir.

2 — Sigarada nikotin adlı bir zehir vardır.

3 — Atom bombasında kullanılan madde Uranyumdur.

Beraber GÜLELİM

ÇOK OLSUN DİYE

Küçük Sevinç annesi ile evde yalnızdı. Annesi mutfakta yemek yapmağa dalmıştı. Sevinç ise bebekleri ile oynuyordu. Biraz sonra annesi kızının sesini duymayınca merak etti. Onu yatak odasında aynanın karşısında çikolata yerken buldu:

— Sevinç, neden aynaya bakarak çikolata yiyorsun?

— Anneciğim iki tane çikolata yiyor gibi oluyor da...

BAHANE

Ali, o akşam sokakta fazla oynadığı için eve biraz geç gelmişti. Babası kaşlarını çatarak:

— Söyle bakalım, kendini affettirme kiçin nasıl bir bahane bulacaksın?

Ali boynunu büktü:

— Vallahi babacığım, eve o kadar acele geldim ki, bir bahane uydurmak için düşünecek kadar vakit bulamadım.

MAHKEMEDE

Yargıç:

— Şemsiyenizi bu bayanın kafasında kırmışsınız. Yaptığınız harekete pişman değil misiniz?

Sanık:

— Nasıl olmam? Şemsiye babamdan yadigârdı.

MUTHİŞ ADAM

— Bu çocuğun babası müthiş bir adam. Bir eliyle otomobilleri, kamyonları, hayvanları durduruyor.

— Boksör mü? Meşhur pehlivan mı?

— Yok canım, işaret memuru.

HER ZAMAN DEĞİL

Ali:

— Bunda anlamıyacak ne var? diyordu. Dört dört daha nasıl seki zederse, bu da öyle.

— Her zaman değil? diye arkadaşı cevap verdi.

— Nasıl her zaman değil? Yani dört dört daha sekiz etmez mi?

— Bazen kırk dört de eder.

ANNE OLSA

Sevince sordular:

— Anne olsan ne yapardın?

— Evden çikolatayı eksik etmezdim!

İÇERİ GİDİYOR

— Niçin hep geç kalıyorsun?

— Ben geç kalmıyorum, okulun saati ileri gidiyor!

GOZU KAPALI

— Babacığım gözün kapalı imza atabilir misin?

— Tabiî.

— Oyleyse gözünü kapa da şurayı imzala!

Babasına uzattığı sekiz zayıflı karnesiydi!

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 35 CİLT: 1960-2
31 AĞUSTOS 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

ÖLMEK KOLAY

Marifet Yaşayabilmektir

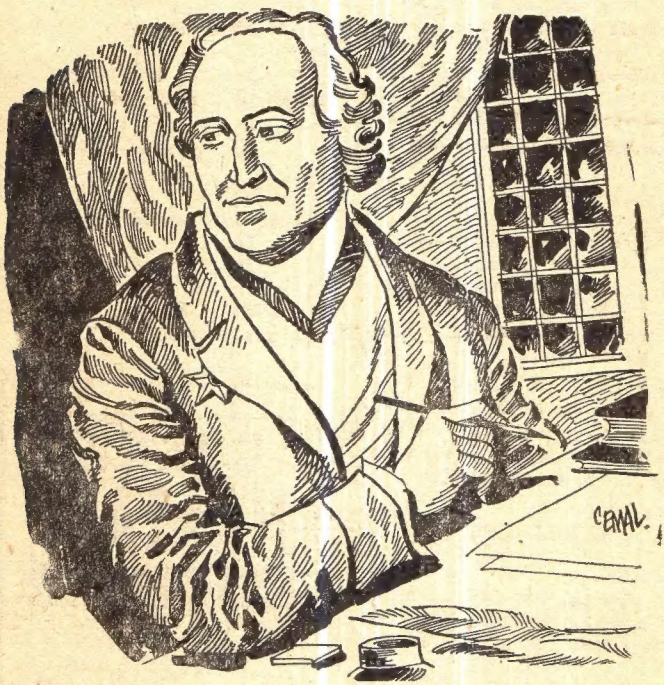

Mektubun ne demek olduğunu, ne işe yaradığını hepiniz bilirsiniz. Hatta belki de bu satırları okuduğunuz zaman, «Canım böyle şey de sorulur mu hiç?» demişsinizdir içinizden... Ama durun acele etmeyin... Daha bunun devamı var...

Mektubun halk arasındaki mânâsını biliyorsunuz... Peki, mektupların edebî bir tür olduğunu, bizim mektup deyip geçtiğimiz şeylerin, bazı zamanlar, edebiyat alanında, insanlığa büyük faydalar sağladığını da biliyor musunuz?...

Evet bizim mektup deyip geçtiğimiz o alelâde kâğıt parçacıkları meşhur şahsiyetlerin hayatlarının, ozamanlar bu meşhur kişilerin içinde bulundukları hâli bize anlatmaktadır. Biz bu mektuplar sayesinde ün yapmış kişilerin hayatlarının gizli kalmış noktalarını da öğreniriz... Bu suretle de, mektuplardan öğrenilen malûmat, bilinenlere ilâve edilince, o şahsın hayatı tam mânâsı ile öğrenilir, yazılır ve nesilden nesile bırakılarak, ölmezleşmesi sağlanır...

Her insan mektup yazmıştır hayatı boyunca... Fakat bir kısım insanlar da vardır ki, yazdığı mektuplar ciltler dolusudur. Ecnebilerden işte, Goethe, La Fontaine, J.J: Rousseau bizden ise, Ziya Gökalp bunların en meşhurlarındandır. Yani bunlar «Mektup» ları ile nam salmış ünlü kişilerdir.

Bu mektuplar, yazanın içinde bulunduğu hali, o zamanki vaziyetini bize bildirdiği gibi, içinde, tarihe mal olan güzel sözler de gizlidir. O anda lâf olsun diye söylenmiş olan bu sözler, zamanla ağızdan ağıza yayıla yayıla tâ günümüze kadar gelmiş, âdeta birer atasözü olup çıkıvermiştir... İşte, mektupları ile meşhur olan 18. yüzyılın en büyük edebiyatçısı Johann Wolfgang von Goethe'nin meşhur bir sözü olan «Ölmek kolay, marifet yaşayabilmektir» sözü de bir mektubun sayesinde ortaya çıkmıştır. Eğer Goethe arkadaşına mektup yazmasaydı, bizler bu güzel sözü, başımız derde düştükçe söylemekten mahrum kalacaktık...

★

1749 yılında dünyaya gelen, 1832 yılında, hayata gözlerini kapayan Goethe, Alman edebiyatının en meşhur simalarından biridir. Romanları, şiirleri, seyyahat yazıları vardır. Harikûlade muhayelesi, geniş bilgisi ve cidden derin bir kültürü olan Goethe'nin hayatı zaman zaman sıkıntılar içinde geçmiştir. Fakat bu bütün ömrüne nispetle, çok çok azdır.

Goethe'nin zaman zaman sıkıntılı bir hayat geçirdiğini, yazdığı mektuplardan anlıyoruz. İşte, «Ölmek kolay, marifet yaşayabilmektir» sözü de, onun bu mektubu yazdığı sıralarda, müthiş bir sıkıntı içinde bulunduğunu ortaya koymaktadır. O kadar ki, ölümü arzulayacak, fakat onun kolay bir şey olduğunu bildiğinden vazgeçecek hale geldiğini anlatmaktadır bize bu söz...

Olmek hakikaten kolay bir şeydir. Oyle ya at kendini pencereden aşağı, olsun bitsin. Fakat yaşamak ölümün yanında çok daha zordur. İnsan denen mahlûk her an bir parça daha yükselebilmek veya günlük geçimini temin edebilmek için çırpınır durur. Biz buna hayat mücadelesi deriz. Bu belki ölüme nispetle, tarif edilemeyecek kadar zordur. Fakat daha zevklidir. Tıpkı bütün bir sene çalışıp didindikten sonra, sınıfını geçen bir çocuğun hali gibi... Nasıl ki o çocuk, çalışmasının başarısını gördüğü zaman sevince garkolursa, hayat mücadelesinde canını dişine takarak çalışan bir kimse de basarıya eriştikten sonra böyle sevinir işte... Bu muvaffakıyet belki bir, belki on belki de hayatının sonunda gelir insana hattâ bazı zamanlar hiç gelmez bile... Fakat, muvaffakıyete erişemedim diye hiçbir zaman umutsuzluğa düşmemek lâzımdır. Umutsuzluk içinde cana, Allahın verdiği o mukaddes cana kıymamalıdır. Zira şunu hiçbir zaman hatırdan çıkarmalıdır ki, ölmek kolaydır. Marifet yasayabilmektir. Ve bir insan yaşamanın kıymetini nekadar bilirse, o kadar mesut olur. **Erdoğan SEVGİN**

5 BUCAKTAN

CHEETAH İSİMLİ HİNT LEOPARI DÜNYANIN EN HIZLI KOŞAN HAYVANIDIR. SAATTE 65 KM. KOŞAN TAVŞANLARI KOLAYCA YAKALAYABİLİR. AVINI KOVALADIĞI ZAMAN SAATTE 100 KM. KOŞABİLİR. HİNDİSTANDA GEYİK AVINDA KULLANILIR.

İNSANIN YÜZ İFADESİ SAHİP OLDUĞU EN ÖNEMLİ ŞEYDİR--

KÜÇÜK UÇAKLARA DA TEPKİLİ MOTOR KOYMAK İÇİN ÇALIŞILMAKTADIR. ÇÜNKÜ TEPKİLİ MOTOR 5 DEFA DAHA HAFİFTİR..

AVUSTRALYA YERLİLERİ HİÇ HIZ ALMADAN HAVADA 5 DAİRE ÇİZEN "BUMERANG,,LARINI 100 M. YE SAVURABİLİRLER ---

VI. CHARLES'İN SARAYINDA AKÇIBAŞI MEYDANA ÇIKTIĞI ZAMAN, MUHAFIZLAR İHTİRAM DURUŞUNA GEÇERLERDİ ---

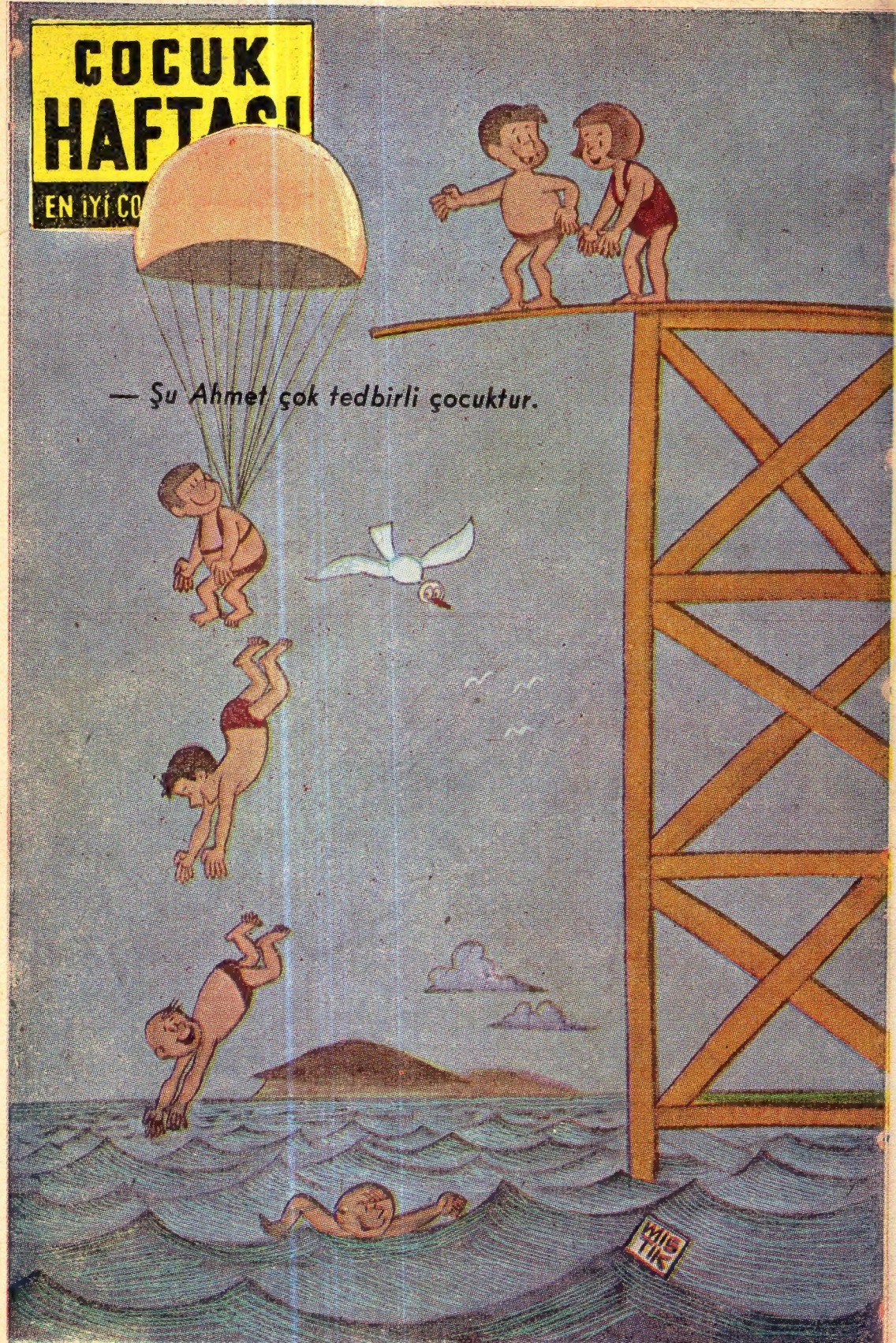
ÇOCUK
HAFTA
EN İYİ CO
— Şu Ahmet çok tedbirli çocuktur.
MİS
TİK